Paradigmata zur deutschen grammatik

August Koberstein

I.

1. *Uebergänge der Vocale.*				2. *Umlaute der Vocale.*		
Gth.	Ahd.	Mhd.	Nhd.	Ahd.	Mhd.	Nhd.
a	a	a	a, â	a — e	a — e	a — e, ä, ae
i	i, ë	i, ë	i, î; e, ê		o — ö	o — ö, oe
u	u, o	u, o	u, û; o, ô		u — ü	u — ü, ue
ê	â	â	â, a		â — ae	â — ae, ä
ô	uo	uo	û		ô — oe	ô — oe
û	û	û	au	û — iu	û — iu	au — eu, äu
ái	ei, ê	ei, ê	ei, ê		ou — öu	au — eu, äu
aí	ë, i	ë, i	e, ê; i, î		uo — üe	û — ue
ei	î	î	ei			
áu	ou, ô	ou, ô	au, ô			
aú	o, u	o, u	o, ô; u			
iu	iu, io, ia	iu, ie	eu, ie			

II. *Verschiebung der Consonanten.*

	Labiales.			Linguales.			Gutturales.		
Alte Spr.	p.	b.	f.	t.	d.	th.	k.	g.	ch.
Gth.	f.	p.	b.	th.	t.	d.	h.	k.	g.
Ahd.	b, v.	f.	p.	d.	z, ʒ.	t.	h.	ch.	k.
Mhd.	b, v.	f.	b.	d.	z, ʒ.	t.	h.	k, ch.	g.
Nhd.	b, v, f.	f.	b.	d.	z, ſʒ, ſs.	t.	h.	k, ch.	g.

III. *Reduplicierende starke Conjugation.*

1. Gothische.

Conjugation.	I.	II.	III.	IV.
I. ſing. Praeſ.	halda	háita	ſtáuta	ſlêpa
Infinit.	haldan	háitan	ſtáutan	ſlêpan
I. ſing. Praet.	háihald	háiháit	ſtáiſtáut	ſáizlêp
Particip. Praet.	haldans.	háitans.	ſtáutans.	ſlêpans.

2. Althochdeutsche.

Conjugation.	I.	II.	III.	IV.
I. ſing. Praeſ.	haltu	heiʒu	ſtôʒu	ſlâfu
Infinit.	haltan	heiʒan	ſtôʒan	ſlâfan
I. ſing. Praet.	hialt, hialt	hiaʒ, hiaʒ	ſtiaʒ, ſtiaʒ	ſliaf, ſliaf
Particip. Praet.	haltanèr.	heiʒanèr	ſtôʒanèr.	ſlâfanèr.

3. Mittel- und Neuhochdeutsche.

I. ſing. Praeſ.	halte	heiʒe (heiſʒe)	ſtôʒe (ſtôſʒe)	ſlâfe (ſchlâfe)
Infinit.	halten	heiʒen (heiſʒen)	ſtôʒen (ſtôſʒen)	ſlâfen (ſchlâfen)
I. ſing. Praet.	hielt	hieʒ (hieſʒ)	ſtieʒ (ſtieſʒ)	ſlief (ſchlief)
Particip. Praet.	halten	heiʒen (heiſʒen)	ſtôʒen (ſtôſʒen)	ſlâfen (ſchlâfen)

IV. Ablautende starke Conjugation.

1. Gothische.

Conjugation.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
I. ſing. } *Praeſ.*	fara	ſteiga	giuta liuga	giba	ſtila	hilpa
I. plur. } *Praeſ.*	faram	ſteigam	giutam liugam	gibam	ſtilam	hilpam
Infinit.	faran	ſteigan	giutan liugan	giban	ſtilan	hilpan
I. ſing. } *Praet.*	fòr	ſtáig	gáut láug	gab	ſtal	halp
I. plur. } *Praet.*	fòrum	ſtigum	gutum lugum	gèbum	ſtèlum	hulpum
Particip. Praet.	farans	ſtigans	gutans lugans	gibans	ſtulans	hulpans

2. Althochdeutsche.

I. ſing. } *Praeſ.*	varu	ſtiku	kiuʒu liuku	kipu	ſtilu	hilfu rinnu
I. plur. } *Praeſ.*	varamès	ſtikamès	kioʒamès liokamès	këpamès	ſtëlamès	hëlfamès rinnamès
Infinit.	varan	ſtikan	kioʒan liokan	këpan	ſtëlan	hëlfan rinnan
I. ſing. } *Praet.*	vuor	ſteic	kôʒ louc	kap	ſtal	half ran
I. plur. } *Praet.*	vuorumès	ſtikumès	kuʒumès lukumès	kâpumès	ſtâlumès	hulfumès runnumès
Particip. Praet.	varanèr	ſtikanèr	koʒanèr lokanèr	këpanèr	ſtolanèr	holfanèr runnanèr

3. Mittelhochdeutsche.

Conjugation.	VII.	VIII.	IX.	X.	XI.	XII.
I. singul. } *Praes.*	var trage	ſtige	giuȝe liuge	gibe	ſtil	hilfe rinne
I. plur. } *Praes.*	varn tragen	ſtigen	gieȝen liegen	gëben	ſtëln	hëlfen rinnen
Infinit.	varn tragen	ſtigen	gieȝen liegen	gëben	ſtëln	hëlfen rinnen
I. sing. } *Praet.*	vuor truoc	ſteic	gôȝ louc.	gap	ſtal	half ran
I. plur. } *Praet.*	vuoren truogen	ſtigen	guȝȝen lugen	gâben	ſtâlen	hulfen runnen
Particip. Praet.	varn tragen	ſtigen	goȝȝen logen	gëben	ſtoln	holfen runnen

4. Neuhochdeutsche.

I. sing. } *Praes.*	fàre tràge	ſteige	gieſȝe lüege	gèbe	ſtèle	helfe rinne
I. plur. } *Praes.*	fàren tràgen	ſteigen	gieſȝen lüegen	gèben	ſtèlen	helfen rinnen
Infinit.	fàren tràgen	ſteigen	gieſȝen lüegen	gèben	ſtèlen	helfen rinnen
I. sing. } *Praet.*	fùr trùg	ſtìg	goſȝ lòg	gàb	ſtàl	half rann
I. plur. } *Praet.*	fùren trùgen	ſtigen	goſȝen lògen	gàben	ſtàlen	halfen rannen
Particip. Praet.	fàren tràgen	ſtigen	goſȝen lògen	gèben	ſtòlen	holfen ronnen

V. Reduplicierend – ablautende starke Conjugation.

Gothische.

Conjugation.	V.	VI.
I. sing. Praes.	váia	lèta
Infinit.	váian	lètan
I. sing. Praet.	váivò	láilòt
Particip. Praet.	váians.	lètans.

VI. *Schwache Conjugation.*

1. Gothische.

Conjugation.	I.		II.	III.
	Mit kurzer Wurzel.	Mit langer Wurzel.		
I. sing. Praes.	naſ-ja	ſand-ja full-ja	ſalb-ô	lib-a
Infinit.	naſ-jan	ſand-jan full-jan	ſalb-ôn	lib-an
I. sing. Praet.	naſ-ida	ſand-ida full-ida	ſalb-ôda	lib-áida
Particip. Praet.	naſ-iths	ſand-iths full-iths.	ſalb-ôths	lib-áiths

2. Althochdeutsche.

I. sing. Praes.	ner-ju lek-ju	ſend-u vull-u	ſalp-ôm	lëp-êm
Infinit.	ner-jan lek-jan	ſend-an vull-an	ſalp-ôn	lëp-ên
I. sing. Praet.	ner-ita lek-ita	ſan-ta vul-ta	ſalp-ôta	lëp-êta
Particip. Praet.	ner-itèr lek-itèr.	ſan-tèr vul-tèr	ſalp-ôtèr	lëp-êtèr.

3. Mittelhochdeutsche.

I. sing. Praes.	ner lege	ſende vülle	ſalbe	lëbe
Infinit.	nern legen	ſenden vüllen	ſalben	lëben
I. sing. Praet.	nerte legte	ſante vulte	ſalbete	lëbete
Particip. Praet.	nert legt.	ſant vult.	ſalbet	lëbet.

4. Neuhochdeutsche.

I. sing. Praes.	naere lège	ſende fülle	ſalbe	lèbe
Infinit.	naeren lègen	ſenden füllen	ſalben	lèben
I. sing. Praet.	naerte lègte	ſandte füllte	ſalbete, ſalbte	lèbte
Particip. Praet.	naert lègt.	ſandt. füllt.	ſalbet, ſalbt.	lèbet, lèbt.

VII. Flexionsendungen der ſtarken Conjugation.

1. Gothiſche.

	Activum.		Paſſivum.	
	Indicat.	Conjunct.	Indicat.	Conjunct.
		Praeſens.		
ſing.	- a. - is. - ith.	- áu. - áis. - ái.	- ada. - aza. - ada.	- áidáu. - áizáu. - áidáu.
dl.	- ôs. - ats. —	- áiva. - áits. —	— — —	— — —
pl.	- am. - ith. - and.	- áima. - áith. - áina.	- anda. - anda. - anda.	áindáu.- áindáu.- áindáu
		Praeteritum.		
ſg.	... - t. ...	- jáu. - eis. - i.		
dl.	- u. - uts. —	- eiva. - eits. —		
pl.	- um. - uth. - un.	- eima. - eith. - eina.		
	Imperat.	Infinit.		
ſg.	— ... —			
dl.	— - ats. —	- an.		
pl.	- am. - ith. —			
	Particip.			
	Praeſ. - ands.	Praet. - ans.		

2. Althochdeutſche.			3 Mittelhochdeutſche.	
	Indicat.	Conjunct.	Indicat.	Conjunct.
	Praeſens.		Praeſens.	
ſg.	- u. - is. - it.	- e. - ês. - e.	- e. - eſt. - et.	- e. - eſt. - e,
pl.	- amês. - at. - ant.	- êmês. - êt. - ên.	- en. - et. - ent.	- en. - et. - en.
	Praeteritum.		Praeteritum.	
ſg.	... - i. ...	- i. - is. - i.	... - e ...	- e. - eſt. - e.
pl.	- umês.- ut - un.	- îmês. - it. - în.	- en. - et. - en.	- en. - et. - en.
	Imperat.	Infinit.	Imperat.	Infinit.
ſg.	— ... —	— an.	— ... —	— en.
pl.	— at. —		— - et. —	
	Particip.		Particip.	
	Praeſ. — antêr.	Praet. — anêr.	Praeſ. — ende.	Praet. — en.

VIII. Flexionsendungen der ſchwachen Conjugation mit voraufgehenden Ableitungsvocalen.

1. Gothische.

	I.	II.	III.
	Activum.		
	Praesens Indicativi.		
ſg.	- ja. - jis (- eis.) - jith (- eith.)	- ó. - ós. - óth.	- a. - áis. - áith.
dl.	- jós. - jats. —	- ós. - óts. —	- ós. - ats.
pl.	- jam. - jith. (- eith.) - jand.	- óm. - óth. - ónd.	- am. - áith. - and.
	Praeteritum Indicativi.		
ſg.	- ida. - idês. - ida.	- óda. - ódês. - óda.	- áida. - áidês - áida.
dl.	— - idêduts. —	— - ódêduts. —	- áidêduts
pl.	- idêdum. - idêduth. - idêdun.	- ódêdum. - ódêduth. - ódêdun.	- áidêdum. - áidêduth. - áidêdun.
	Praesens Conjunctivi.		
ſg.	- jáu. - jáis. - jái.	- ó. - ós. - ó.	- áu. - áis. - ái.
dl.	— - jáits. —	— - óts. —	— - áits. —
pl.	- jáima. - jáith. - jáina.	- óma, - óth. - óna.	- áima. - áith. - áina.
	Praeteritum Conjunctivi.		
ſg.	- idêdjáu. - idêdeis. - idêdi.	- ódêdjáu. - ódêdeis. - ódêdi.	- áidêdjáu. - áidêdeis. - áidêdi.
dl.	— - idêdeits. —	— - ódêdeits. —	— - áidêdeits. —
pl.	- idêdeima. - idêdeith. - idêdeina.	- ódêdeima. - ódêdeith. - ódêdeina.	- áidêdeima. - áidêdeith. - áidêdeina.
	Imperativ.		
ſg.	— - ei —	— - ó —	— - ái —
dl.	— - jats. —	— - óts, —	— - ats. —
pl.	- jam. - jith (- eith.) —	- óm. - óth. —	- am. - aith. —
	Infinitiv.		
	- jan.	- ón.	- an.
	Participium.		
	Praes. - jands. *Praet.* - iths.	*Praes.* - ónds. *Praet.* - óths.	*Praes.* - ands. - *Praet.* - áiths.
	Passivum.		
	Praesens Indicativi.		
ſg.	- jada. - jaza. - jada.	- óda. - óza. - óda.	- ada. - aza. - ada.
pl.	- janda. - janda. - janda.	- ónda. - ónda. - ónda.	- anda. - anda. - anda.
	Praesens Conjunctivi.		
ſg.	- jáidáu. - jáizáu, - jáidáu.	- ódáu. - ózáu. - ódáu.	áidáu. - áizáu. - áidáu.
pl.	- jáindáu. - jáindáu. - jáindáu.	- óndáu. - óndáu. - óndáu.	áindáu. - áindáu. - áindáu.

2. Althochdeutsche.

	I.		II.	III.
	Mit kurzer Wurzel.	Mit langer Wurzel.		
	Praesens Indicativi.			
fg.	-ju. -is. -it.	-u. -is. -it.	-ôm. -ôs. -ôt.	-êm. -ês. -êt.
pl.	-jamès. -jat. -jant.	-amès. -at. -ant.	-ômès. -ôt. -ônt.	-êmès. -êt. -ênt.
	Praeteritum Indicativi.			
fg.	-ita. -itòs. -ita.	-ta. -tòs. -ta.	-ôta. -ôtòs. -ôta.	-êta. -êtòs. -êta.
pl.	-itumès. -itut. -itun.	-tumès. -tut. -tun.	-ôtumès. -ôtut. -ôtun.	-êtumès. -êtut. -êtun.
	Praesens Conjunctivi.			
fg.	-je. -jès. -je.	-e. -ès. -e.	-ôe. -ôès. -ôe.	-êe. -êès. -êe.
pl.	-jèmès. -jèt. -jèn.	-èmès. -èt. -èn.	-ôèmès. -ôèt. -ôèn.	-êèmès. -êèt. -êèn.
	Praeteritum Conjunctivi.			
fg.	-iti. -itis. -iti.	-ti. -tis. -ti.	-ôti. -ôtis. -ôti.	-êti. -êtis. -êti.
pl.	-itimès. -itit. -itin.	-timès. -tit. -tin.	-ôtimès. -ôtit. -ôtin.	-êtimès. -êtit. -êtin.
	Imperativ.			
fg.	— -i. —	— -i. —	— -ô. —	— -ê. —
pl.	— -jat. —	— -at. —	— -ôt. —	— -êt. —
	Infinitiv.			
	-jan.	-an.	-ôn.	-ên.
	Participium.			
Praes.	-jantèr.	-antèr.	-ôntèr.	-ênter.
Praet.	-itèr.	-tèr.	-ôtèr.	-êter.

IX. Starke Declination des Subſtantivs.

a. Masculinische.

1. Gothische.	I.	II.	III.	IV.
ſg. nom.	fiſk - s	har - jis - haírd - eis	ſun - us	balg - s
gen.	fiſk - is	har - jis - haírd - eis	ſun - aus	balg - is
dat.	fiſk - a	har - ja - haírd - ja	ſun - au	balg - a
acc.	fiſk	hari - haírd - i	ſun - u	balg
voc.	fiſk	hari - haírd - i (ei)	ſun - au	balg
pl. nom.	fiſk - òs	har - jòs - haírd - jòs	ſun - jus	balg - eis
gen.	fiſk - è	har - jè - haírd - jè	ſun - ivè	balg - ê
dat.	fiſk - am	har - jam - haírd - jam	ſun - um	balg - im
acc.	fiſk - ans	har-jans - haírd-jans	ſun - uns	balg - ins

2. Althochdeutsche.				
ſg. nom.	viſc	hirt - i	ſun - u	palc
gen.	viſc - es	hirt - es	ſun - es	palk - es
dat.	viſc - a	hirt - a	ſun - ju	palk - a
acc.	viſc	hirt - i	ſun - u	palc
inſtr.	viſc - û	hirt - û		palk - û
pl. nom.	viſc - â	hirt - â	ſun - î	pelk - î
gen.	viſc - ô	hirt - ô	ſun - eô	pelk-jô (eo)
dat.	viſc - um	hirt - um	ſun - im	pelk - im
acc.	viſc - â	hirt - â	ſun - î	pelk - î

3. Mittelhochdeutsche.				
ſg. nom.	viſch	hirt - e	ſun	balc
gen.	viſch - es	hirt - es	ſun - s	balg - es
dat.	viſch - e	hirt - e	ſun	balg - e
acc.	viſch	hirt - e	ſun	balc
pl. nom.	viſch - e	hirt - e	ſün	belg - e
gen.	viſch - e	hirt - e	ſün	belg - e
dat.	viſch - en	hirt - en	ſün - en	belg - en
acc.	viſch - e	hirt - e	ſün	belg - e

b. Femininische.

1. Gothische.	I.	II.	III.	IV.
fg. nom.	gib - a	thiv - i	hand - us	anft - s
gen.	gib - ôs	thiu - jôs	hand - aus	anft - ais
dat.	gib - ai	thiu - jai	hand - au	anft - ai
acc.	gib - a	thiu - ja	hand - u	anft
voc.		thiv - i	hand - au	
pl. nom.	gib - ôs	thiu - jôs	hand - jus	anft - eis
gen.	gib - ô	thiu - jô	hand - ivê	anft - ê
dat.	gib - ôm	thiu - jôm	hand - um	anft - im
acc.	gib - ôs	thiu - jôs	hand - uns	anft - ins

2. Althochdeutsche.				
fg. nom.	këp - a	heil - î	fehlt.	anft
gen.	këp - â (ô)	heil - î		enft - î
dat.	këp - u (ô)	heil - î		enft - î
acc.	këp - a	heil - î		anft
pl. nom.	këp - ô (â)	heil - î	fehlt.	enft - î
gen.	këp - ônô	heil - ônô		enft - jo (eo)
dat.	këp - ôm	heil - im		enft - im
acc.	këp - ô (â)	heil - î		enft - î

3. Mittelhochdeutsche.				
fg. nom.	gëb - e	wie die erfte, nur mit umgelautetem Wurzelvocal.	fehlt.	kraft
gen.	gëb - e			kreft - e (kraft)
dat.	gëb - e			kreft - e (kraft)
acc.	gëb - e			kraft
pl. nom.	gëb - e		fehlt.	kreft - e
gen.	gëb - en			kreft - e
dat.	gëb - en			kreft - en
acc.	gëb - e			kreft - e

c. Neutrische.

1. Gothische.	I.	II.	III.
sg. nom.	vaúrd	kun - i	faíh - u
gen.	vaúrd - is	kun - jis	faíh - aus
dat.	vaúrd - a	kun - ja	faíh - au
acc.	vaúrd	kun - i	faíh - u
pl. nom.	vaúrd - a	kun - ja	fehlt
gen.	vaúrd - ê	kun - jê	
dat.	vaúrd - am	kun - jam	
acc.	vaúrd - a	kun - ja	

2. Althochdeutsche.			
sg. nom.	wort	chunn - i	vih - u
gen.	wort - es	chunn - es	vih - es
dat.	wort - a	chunn - e	vih - u
acc.	wort	chunn - i	vih - u
instr.	wort - û	chunn - jû	
pl. nom.	wort	chunn - i (- ju, - u)	fehlt.
gen.	wort - ô	chunn - jô (- eô)	
dat.	wort - um	chunn - um	
acc.	wort	chunn - i (- ju, - u)	

3. Mittelhochdeutsche.			
sg. nom.	wort	künn - e	vih - e
gen.	wort - es	künn - es	vih - es
dat.	wort - e	künn - e	vih - e
acc.	wort	künn - e	vih - e
pl. nom.	wort — wörter	künn - e	fehlt.
gen.	wort - e — wörter	künn - e	
dat.	wort-en — wörtern	künn - en	
acc.	wort — wörter	künn - e	

X. *Schwache Declination des Subftantivs.*

	Masculin.		*Feminin.*			*Neutr.*
	I.	II.	I.	II.	III.	
			1. Gothische.			
fg. nom.	han - a	vil - ja	tugg - ô	rath - jô	manag - ei	haírt - ô
gen.	han - ins	vil - jins	tugg - ôns	rath - jôns	manag - eins	haírt - ins
dat.	han - in	vil - jin	tugg - ôn	rath - jôn	manag - ein	hairt - in
acc.	han - an	vil - jan	tugg - ôn	rath - jôn	manag - ein	haírt - ô
pl. nom.	han - ans	vil - jans	tugg - ôns	rath - jôns	manag - eins	haírt - ôna
gen.	han - anê	vil - janê	tugg - ônô	rath - jônô	manag - einô	haírt - ônê
dat.	han - am	vil - jam	tugg - ôm	rath - jôm	manag - eim	haírt-am (-nam)
acc.	han - ans	vil - jans	tugg - ôns	rath - jôns	manag - eins	haírt - ôna

2. Althochdeutsche.

fg. nom.	han - o	will - jo	zunk - a	red - ja	manek - în	hërz - a
gen.	han - in	will - jen	zunk - ûn	red - jûn	manek - în	hërz - in
dat.	han - in	will - jen	zunk - ûn	red - jûn	manek - în	hërz - in
acc.	han - un (on)	will - jun	zunk - ûn	red - jûn	manek - în	hërz - a
pl. nom.	han - un (on)	will - jun	zunk - ûn	red - jûn	manek - în	hërz - ûn
gen.	han - ônô	will - jônô	zunk - ônô	red - jônô	manek - înô	hërz - ônô
dat.	han - ôm	will - jôm	zunk - ôm	red - jôm	manek-îm(?)	hërz - ôm
acc.	han - un (on)	will - jun	zunk - ûn	red - jûn	manek - în	hërz - ûn

3. Mittelhochdeutsche.

fg. nom.	haf - e	will - e	zung - e	roer - e	meng - în	hërz - e
gen.	haf - en	will - en	zung - en	roer - en	meng - în	hërz - en
dat.	haf - en	will - en	zung - en	roer - en	meng - în	hërz - en
acc.	haf - en	will - en	zung - en	roer - en	meng - în	herz - e
pl. nom.	haf - en	will - en	zung - en	roer - en	meng - în	hërz - en
gen.	haf - en	will - en	zung - en	roer - en	meng - în	hërz - en
dat.	haf - en	will - en	zung - en	roer - en	meng - în	hërz - en
acc.	haf - en	will - en	zung - en	roer - en	meng - în	hërz - en

XI. *Starke Declination des Adjectivs.*

a. Gothische.

	I.			II.		
	Masc.	*Femin.*	*Neutr.*	*Masc.*	*Femin.*	*Neutr.*
ſg. *nom.*	blind - s	blind - a	blind-ata (blind)	mid - já	mid - ja	mid-jata(mid-i)
gen.	blind - is.	blind - áizós	blind - is	mid - jis	mid - jáizós	mid - jis
dat.	blind - amma	blind - ái	blind - amma	mid - jamma	mid - jái	mid - jamma
acc.	blind - ana	blind - a	blind-ata(blind)	mid - jana	mid - ja	mid-jata(mid-i)
pl. *nom.*	blind - ái	blind - ós	blind - a	mid - jái	mid - jós	mid - ja
gen.	blind - áizê	blind - áizó	blind - áizê	mid - jáizê	mid - jáizó	mid - jáizê
dat.	blind - áim	blind - áim	blind - áim	mid - jáim	mid - jáim	mid - jáim
acc.	blind - ans	blind - ós	blind - a	mid - jans	mid - jós	mid - ja

b. Althochdeutsche.

ſg. *nom.*	plint-êr (plint)	plint - u (ju) (plint)	plint-aȥ (plint)	mit-jêr (mit-i)	mit - ju (mit-i)	mit-jaȥ (mit-i)
gen.	plint - es	plint - êrâ	plint - es	mit - jes	mit - jêrâ	mit - jes
dat.	plint - emu	plint - êru	plint - emu	mit - jemu	mit - jêru	mit - jemu
acc.	plint - an	plint - a	plint-aȥ(plint)	mit - jan	mit - ja	mit-jaȥ (mit-i)
inſtr.	plint - û		plint - û	mit - jû		mit - jû
pl. *nom.*	plint - ê (plint)	plint - ô (plint)	plint - u (-ju) (plint)	mit - jê(mit-i)	mit - jô (mit-i)	mit-ju (mit-i)
gen.	plint - êrô	plint - êrô	plint - êrô	mit - jêrô	mit - jêrô	mit - jêrô
dat.	plint - êm	plint - êm	plint - êm	mit - jêm	mit - jêm	mit - jêm
acc.	plint - ê	plint - ô	plint - u (-ju) (plint)	mit - 'ja	mit - jô	mit-ju (mit-i)

c. Mittelhochdeutsche.

ſg. *nom.*	blind - er	blind - iu	blin - deȥ	küen - er	küen - iu	küen - eȥ
gen.	blind - es	blind - er	blind - es	küen - es	küen - er	küen - es
dat.	blind - em	blind - er	blind - em	küen - em	küen - er	küen - em
acc.	blind - en	blind - e	blind - eȥ	küen - en	küen - e	küen - eȥ
pl. *nom.*	blind - e	blind - e	blind - iu	küen - e	küen - e	küen - iu
gen.	blind - er	blind - er	blind - er	küen - er	küen - er	küen - er
dat.	blind - en	blind - en	blind - en	küen - en	küen - en	küen - en
acc.	blind - e	blinde	blind - iu	küen - e	küen - e	küen - iu

XII. *Schwache Declination des Adjectivs.*

a. Gothische.

	I.			II.		
	Masc.	*Femin.*	*Neutr.*	*Masc.*	*Femin.*	*Neutr.*
ſg. nom.	blind - a	blind - ô	blind - ô	mid - ja	mid - jô	mid - jô
gen.	blind - ins	blind - ôns	blind - ins	mid - jins	mid - jôns	mid - jins
dat.	blind - in	blind - ôn	blind - in	mid - jin	mid - jôn	mid - jin
acc.	blind - an	blind - ôn	blind - ô	mid - jan	mid - jôn	mid - jô
pl. nom.	blind - ans	blind - ôns	blind - ôna	mid - jans	mid - jôns	mid - jôna
gen.	blind - anè	blind - ônô	blind - ônè	mid - janè	mid - jônô	mid - jônè
dat.	blind - am	blind - ôm	blind - am	mid - jam	mid - jôm	mid - jam
acc.	blind - ans	blind - ôns	blind - ôna	mid - jans	mid - jôns	mid - jôna

b. Althochdeutsche.

ſg. nom.	plint - o	plint - a	plint - a	wie die erſte, nur mit umgelautetem Wurzelvocal, wo ihn das Ahd. haben kann.
gen.	plint - in	plint - ûn	plint - in	
dat.	plint - in	plint - ûn	plint - in	
acc.	plint-un(on)	plint - ûn	plint - a	
pl. nom.	plint-un(on)	plint - ûn	plint - ûn	
gen.	plint - ônô	plint - ônô	plint - ônô	
dat.	plint - ôm	plint - ôm	plint - ôm	
acc.	plint-un(on)	plint - ûn	plint - ûn	

c. Mittelhochdeutsche.

ſg. nom.	blind - e	blind - e	blind - e	wie die erſte, nur mit umgelautetem Wurzelvocal.
gen.	blind - en	blind - en	blind - en	
dat.	blind - en	blind - en	blind - en	
acc.	blind - en	blind - en	blind - e	
pl. nom.	blind - en	blind - en	blind - en	
gen.	blind - en	blind - en	blind - en	
dat.	blind - en	blind - en	blind - en	
acc.	blind - en	blind - en	blind - en	

XIII. Declination des Pronomens.

a. Persönliches ungeschlechtiges Pronomen.

	Gothisch.			Althochdeutsch.			Mittelhochdeutsch.		
ſg. nom.	ïk	thu	—	ih	dû	—	ich	dû	—
gen.	meina	theina	ſeina	mîn	dîn	sîn	mîn	dîn	sîn
dat.	mis	thus	ſis	mir	dir	—	mir	dir	—
acc.	mik	thuk	ſik	mih	dih	ſih	mich	dich	ſich
dl. nom.	vit	jut. (?)	—	wiz (?)	jiz, iz (?)	—			
gen.	ugkara	ïgqvara	—	unchar	inchar	—			
dat.	ugkis	ïgqvis	—	unch	inch	—			
acc.	ugkis	ïgqvis	—	unch	inch	—			
pl. nom.	veis	jus	—	wir	ir	—	wir	ir	—
gen.	unſara	ïzvara	ſeina	unſar	iwar	—	unſer	iuwer	—
dat.	unſis (uns)	ïzvis	ſis	uns	iu	—	uns	iu	—
acc.	unſis (uns)	ïzvis	ſik	unſih	iwih	ſih	unſich(uns.)	iuch	ſich

b. Possessives Pronomen.

ſg.	meins	theins	ſeins	mînèr	dîner	sînèr	mîn	dîn	sîn
dl.	ungkar	igqvar	—	uncharèr	incharèr	—	—	—	—
pl.	unſar	ïzvar	—	unſarèr	iwarèr	—	unſèr	iuwer	—

c. Persönliches geschlechtiges Pronomen.

	Masc.	*Fem.*	*Neutr.*	*Masc.*	*Fem.*	*Neutr.*	*Masc.*	*Fem.*	*Neutr.*
ſg. nom.	ïs	ſi	ïta	ir (ër)	ſiu	iȝ	ër	ſie	ëȝ
gen.	ïs	ïzòs	ïs	(ës)	irâ	ës	—	ir	ës
dat.	ïmma	ïzái	ïmma	ima	iru	ima	im	ir	im
acc.	ïna	ïja	ïta	inan (in)	ſia	iȝ	in	ſie	ëȝ
pl. nom.	eis	ïjòs	ïja	ſiè	ſiô	ſiu	ſie	ſie	ſie
gen.	ïzè	ïzô	ïzè	irô	irô	irô	ir	ir	ir
dat.	ïm	ïm	ïm	im	im	im	in	in	in
acc.	ïns	ïjòs	ïja	ſiè	ſiò	ſiu	ſie	ſie	ſie

d. *Demonſtratives Pronomen:* *der, die, das.*

	Gothiſch.			Althochdeutſch.			Mittelhochdeutſch.		
	Masc.	*Fem.*	*Neutr.*	*Masc.*	*Fem.*	*Neutr.*	*Masc.*	*Fem.*	*Neutr.*
ſg. nom.	ſa	ſô	thata	dër	diu	daʒ	dër	diu	daʒ
gen.	this	thizôs	this	dës	dërâ	dës	dës	dër	dës
dat.	thamma	thizái	thamma	dëmu	dëru	dëmu	dëm	dër	dëm
acc.	thana	thô	thata	dën	dia	daʒ	dën	die	daʒ
pl. nom.	thái	thôs	thô	diè	diò	diu	die	die	diu
gen.	thizè	thizô	thizè	dërò	dërô	dërô	dër	dër	dër
dat.	tháim	tháim	tháim	dèm	dèm	dèm	dën	dën	dën
acc.	thans	thòs	thô	diè	diô	diu	die	die	diu

e. *Demonſtratives Pronomen:* *dieſer, dieſe, dieſes.*

	Gothiſch.			Althochdeutſch.			Mittelhochdeutſch.		
ſg. nom.	fehlt.			dëſèr	dëſju	diz (dizi)	dirre	diſiu	diz (ditze)
gen.				dëſes	dëſèrâ	dëſes	diſes	dirre	diſes
dat.				dëſemu	dëſèru	dëſemu	diſeme	dirre	diſeme
acc.				dëſan	dëſa	diz	diſen	diſe	diz
pl. nom.	fehlt.			dëſè	dëſò	dëſju	diſe	diſe	diſiu
gen.				dëſèrò	dëſèrô	dëſèrô	dirre	dirre	dirre
dat.				dëſèm	dëſêm	dëſêm	diſen	diſen	diſen
acc.				dëſè	dëſô	dëſju	diſe	diſe	diſiu

f. *Demonſtratives Pronomen:* *jener, jene, jenes.*

Gothiſch.	Althochdeutſch.	Mittelhochdeutſch.
jáins, jáina, jáinata.	gënèr, gënu, gënaʒ.	jëner, jëniu, jëneʒ.
declinieren wie Adjectiva.		

g. *Interrogatives Pronomen:* *wer, was.*

	Gothiſch.			Althochdeutſch.			Mittelhochdeutſch.		
ſg. nom.	hvas	hvò	hva.	huër	(huiu)	huaʒ	wër	—	waʒ
gen.	hvis	(hvizôs)	(hvis)	huës	(huërâ)	huës	wës	—	wës
dat.	(hvamma)	(hvizái)	(hvamma)	huëmu	(huëru)	huëmu	wëm	—	wëm
acc.	hvana	hvô	(hva)	huënan	(huia)	huaʒ	wën	—	waʒ
inſtr.	hvê	—	(hvè)	huiù	—	huiù	—	—	wiu
pl. nom.	(hvái)	(hvòs)	(hvô)	(huiê)	(huiò)	huiu			
gen.	(hvizè)	(hvizô)	(hvizê)	(huërô)	(huërò)	(huërô)			
dat.	(hváim)	(hváim)	(hváim)	(huèm)	(huêm)	(huêm)			
acc.	(hvans)	(hvòs)	(hvô)	(huiè)	(huiò)	(huiu)			

Naumburg 1820, gedruckt bei Karl August Klaffenbach.